καὶ ἡρωϊκοῦ τὴν ἱστορίαν, τὰς κοσμογονίας, θεογονίας, τὴν ἀρχὴν καὶ πρόοδον τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης κτιστολατρείας, τὰς ἱεροπραξίας, ἱεροσκοπίας· μυθολογίαν πληρεστάτην τῶν Θεῶν καὶ ἡρώων κατὰ γενεαλογίαν σαφηνιζομένην διὰ τῆς ἱστορίας καὶ ἀλληγορίας, τὰς τελετὰς, τοὺς ἀγῶνας, τὰ μαντεῖα καὶ πάντα τὰ συμβεβηκότα καὶ ἔθιμα πρὸς γνῶσιν τῆς ἀρχαιολογίας, καὶ κατάληψιν τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων, συνταχθεῖσα ὑπὸ Ἀθανασίου Σταγειρίτου, Καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης κ.τ.λ. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωάν. Βαρθ. Τσβεκίου, 1815, 1816, 1817, 1818, 1820. Τόμ. 5. εἰς 8ον.

(688) — Γενικὴ ἱστορία, ἐκ διαφόρων παλαιῶν καὶ νέων ἱστορικῶν συνερανισθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα ἐν ἐπιτομῇ ὑπὸ Ν. Π. Τόμ. Α'. Ἐν Ἰασίῳ, 1820, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τυπογραφίᾳ. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τῆς ἱστορίας ταύτης εἶναι ὁ *Νικόλαος Πολυπίνης*, ὡς ὁ ἴδιος ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος τοῦ Προοιμίου του. Ὁ Β'. τόμος δὲν ἐξεδόθη, ἕνεκα τῆς ἐκραγείσης Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ Α'. τόμου ἐτυπώθη καὶ τὸ ἑφεξῆς ποιημάτιον· *Διατριβὴ εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορίαν τῆς Ἠπείρου ὑπὸ Νικολάου Πολυαίνου Ἠπειρώτου*. Ἐν Ἰασίῳ, 1820.

(689) — Γαλλικὸς ἐμπορικὸς Κώδηξ, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον παρὰ Θ. Ρ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐδεράρτου, 1820. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Θ. Ρ. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ Θεοδώρου Ῥάκου.

(690) — Ἡ ἐλευθέρωσις τῶν Θηβῶν· Τραγῳδία εἰς πέντε πράξεις, ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Ῥουσιάδου ἐκ τοῦ γερμανικοῦ κατὰ τὸ πρωτότυπον τοῦ Κ. Φ. Βάϊσσε ἐλευθέρως μεταφρασθεῖσα καὶ τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, δαπάνῃ φιλο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

γενεστάτου τινὸς Μακεδόνος. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν. Σνεῖρερ, 1820. εἰς 8ον.

(691) — Ὑγιεινατάριον, ἤτοι τέχνη διὰ νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὑγιὴς καὶ πολυχρόνιος· νῦν πρῶτον μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ· μετὰ πλείστων ἀξιολόγων σημειωμάτων, ἐρανισθέντων ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους, Γαληνοῦ καὶ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων νεωτέρων ἰατρῶν. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, 1820. εἰς 8ον.

(692) — Χρηστομάθεια ἁπλοελληνικὴ εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας τοῦ γένους· συλλεχθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρεως, καὶ ἐκδοθεῖσα δαπάνῃ Ἰωάννου καὶ Μάρκου Δαρβάρεων, ἐκ τῆς κατὰ τὴν Μακεδονίαν κωμοπόλεως Κλεισούρας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Πεντάδων γνωριζομένων. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Δημητρίου Δαβιδοβίκη, 1820. εἰς 8ον.

(693) — Γεωμετρίας Εὐκλείδου Στοιχεῖα, ἐκτεθέντα παρὰ Βενιαμὶν Λεσβίου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σνείρερ, 1820. Τόμοι 2. εἰς 8ον.

(694) — Συμβουλαὶ πρὸς τὴν θυγατέρα μου· Σύγγραμμα Ι. Ν. Βουΐλλου, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ε. τῆς ἐξ Ἄνδρου. ᾳωκ΄. ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς τῶν Κυδωνιῶν σχολῆς, παρὰ Κωνσταντίνου Τόμπρα Κυδωνιέως. εἰς 12ον.

(695) — Ἔκθεσις περὶ τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου ὑπὸ Γεωργίου Κλεοβούλου. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Ἰασίου, 1820. εἰς 8ον.

(696) — Ἐγχειρίδιον τῆς Ἀλληλοδιδακτικῆς μεθόδου, συνταχθὲν ὑπὸ Ἀθανασίου Πολίτου, καὶ ἐκδοθὲν δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς χρῆσιν τῶν κατὰ τὸ Ἰονικὸν Κράτος Παιδαγωγῶν. Κερκύρᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως, 1820. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ συντάκτης τοῦ βιβλιαρίου τούτου μετετύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΟΣ
Ε.Τ.Α της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πωσε συγχρόνως καὶ τοὺς ἀνήκοντας Πίνακας πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ συστηθέντων Ἀλληλοδιδακτικῶν σχολείων, οὓς πρότερον ἐτύπωσεν εἰς Παρισίους ὁ Κλεόβουλος, δαπάνῃ τοῦ ἄρχοντος Ῥωσσέτου.

(697) — Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις ὁμογενέσιν, ὅσοι τῆς τοῦ Γένους δόξης καὶ ὠφελείας ζηλωταὶ τυγχάνουσιν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ᾳωκ'. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Διὰ τοῦ φυλλαδίου τούτου οἱ ἔφοροι τῆς νεοσυστηθείσης τυπογραφίας ἐπροσκάλουν τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς νὰ πέμπωσιν εἰς αὐτὴν τὰ πρὸς τύπωσιν πονήματά των.

(698) — Πύῤῥος ὁ Βασιλεὺς Ἠπειρωτῶν καὶ ἰσχυρότατος καταμαχητὴς τῶν Ῥωμαίων. Μεταγλωττισθεὶς ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὴν ὁμιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Χρηστάκη Ῥάγκου, τοῦ ἐξ Ἀγράφων. Βιέννῃ, 1820, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Δημητρίου Δαβιδοβίκη. Τόμ. 2. εἰς 12ον.

(699) — Ἡ κατ' ἐπιτομὴν Γραμματικὴ Τερψιθέα ὑπὸ Νεοφύτου Δούκα. Ἔκδοσις τετάρτη ἐπιδιωρθωμένη. Ἐν ᾗ προσετέθη καὶ τὸ συντακτικὸν κατ' ἐρωταπόκρισιν, καὶ προσέτι Πραγματείαι τις περὶ στιγμῆς, καὶ ἀναλύσεως λόγου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Δημητρίου Δαβιδοβίκη, 1820. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων τὸν ἀριθμὸν 364.

(700) — Συλλογὴ διαφόρων Τραγῳδιῶν, ὅσαι παρεστάθησαν εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Βουκουρεστίου· Μεταφρασθεῖσαι εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν διάλεκτον, ἤγουν· Μερόκη, μεταφρασθεῖσα ἐλευθέρως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ νέον Ἰαμβικόν. Παρεστάθη εἰς τὸ πεζὸν κατὰ τὴν 20 Ἀπριλίου τοῦ 1819 ἔτους. Βροῦτος παρὰ Βολταίρου. Μετεφράσθη ἐλευθέρως διὰ στίχων Ἰαμβικῶν. Παρεστάθη κατὰ τὴν 17 Μαρτίου 1820. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου, 1820 εἰς 8ον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΡΕΥΤΙΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τῶν Τραγῳδιῶν τούτων εἶναι ὁ Γεώργιος Σερούϊος.

(701) — Κωνσταντινιὰς παλαιά τε καὶ νεωτέρα, ἤτοι Περιγραφὴ Κωνσταντινουπόλεως ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν, καθιστοροῦσα γενικῶς τὰ τῆς πόλεως ταύτης, τὰς πέριξ αὐτῆς τοποθεσίας, τάς τε ἀντιπροσώπους δύο παραλίας τῶν Στενῶν τοῦ Βοσπόρου, καὶ τὰς παρακειμένας νήσους τῇ πόλει ταύτῃ· φιλοπονηθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου Κυρίου Κωνσταντίου, καὶ ἰδίοις ἀναλώμασι τυπωθεῖσα νῦν πρῶτον διὰ τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ Βασιλείου. Ἐν Βενετίᾳ, παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου, 1820. εἰς 8ον.

(702) — Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ, περιέχουσα τὰ τέσσαρα εἴδη τῆς Ἀριθμητικῆς ἔν τε ἀκεραίοις καὶ κλασματικοῖς ἀριθμοῖς μετὰ κανόνων καὶ ἐξηγήσεων· ἀκολούθως τὴν Ἅλυσον, καὶ ἑτέρους διαφόρους τοῦ ἐμπορίου λογαριασμούς. Ἐρανισθεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα ὑπὸ Κωνσταντίνου Μ. Δούκα, τοῦ ἐκ Σιατίστης τῆς Μακεδονίας. Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα εἰς τόμους δύο. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σνείρερ, 1820. εἰς 8ον.

(703) — Χρονικὸν Προγνωστικὸν, ἤτοι Καλενδάριον παντοτεινὸν, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 1798 ἄχρι τοῦ 1942 ἔτους. Ἐκ διαφόρων παλαιῶν ἐκδόσεων ἐρανισθὲν, καὶ μ' ἀναγκαίας καὶ ὠφελίμους εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον σημειώσεις τινὰς πλουτισθὲν, καὶ τύποις ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Ῥουσιάδου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σνείρερ, 1820. εἰς 8ον.

(704) — Ἡ Ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, βιβλίον ψυχαγωγικὸν διὰ παῖδας καὶ νεανίσκους· διῃρημένον εἰς τρεῖς τόμους, ἐκ τῆς ὑπὸ Ι. Ε. Κάμπε εἰς τὸ Γερμανικὸν πέμπτης, ἐπιδιορθωθείσης ἐκδόσεως, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καθομιλουμένῃ διαλέκτῳ μεταφρασθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Μπιλλιάρου, τοῦ ἐξ Ἰωαν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΠΟΕΑΝΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ τηρ. Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νίνων· ἐπιθεωρηθὲν δὲ καὶ διορθωθὲν ὑπὸ Γεωργίου Ῥουσιάδου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἰωάν. Σνείρερ, 1820. εἰς 8ον.

(705) — Στοιχειώδους Ἐγκυκλοπαιδείας τῶν παιδικῶν μαθημάτων περίοδος πρώτη. Προπαιδεία. Συνταχθεῖσα κατὰ τὴν Γερμανικὴν τοῦ Ε. Τιλλίχου παρὰ Γ. Λασσάνη. Ἐν Μόσκβᾳ, ἐν τῷ τυπογραφείῳ Αὐγούστου Σεμένου, 1820—21. Τόμ. 6. εἰς 8ον.

(706) — Ἑρμῆς ὁ Λόγιος, ἢ Φιλολογικαὶ Ἀγγελίαι. 1821. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάν. Βαρθολ. Τζβεκίου. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ 9 φυλλαδίου, δημοσιευθέντος τῇ ά. Μαΐου, ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης Κοκκινάκης ἔπαυσε τὴν ἔκδοσίν της, ἐπειδὴ ἐβιάσθη παρὰ τῆς τοπικῆς πολιτικῆς ἀρχῆς νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτῇ τὰ δύο Συνοδικὰ Γράμματα τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Γρηγορίου, χρονολογημένα τῇ ιά. Μαρτίου 1821 κατὰ τοῦ κινήματος τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. Ὁ Κοκκινάκης ἐτύπωσεν αὐτὰ μὲ τὴν ἐφεξῆς σημείωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφημερίδος του· *Ἐπαρακαλέσθην νὰ δεχθῶ τὸ ἐφεξῆς ἰδιαίτερον παράρτημα εἰς τὸν 9 ἀριθ. τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ.*

(707)—Καλλιόπη. Ἀγγελίας φιλολογικὰς ἐπαγγέλλεται περιοδικῶς ἀναγγέλλειν· ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Σταγειρίτου κτλ. ἐκδιδομένη. Περίοδος Γ'. Ἐν Βιέννῃ, 1821. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐπαύθη ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

(708) — Μέλισσα, ἢ Συλλογὴ Ἑλληνικὴ, ἐκδιδομένη ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Πατρίδος ὑπὸ Σ. Κονδοῦ Κερκυραίου. κτλ. διὰ φιλοπόνου ἐπιστασίας Ἀγαθόφρονος Λακεδαιμονίου, πολίτου τῶν Παρισίων. ΤΕΤΡΑΔΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ, τυπωθὲν δαπάνῃ τοῦ γενναιοτάτου καὶ εἰλικρινεστάτου φίλου κυρίου Φιλαρέτου Μετριοφρονίδου, διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας κτλ. Αἱ μέλισσαι κτλ. Ἐν Παρισίοις, 1821. εἰς 8ον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΤΣΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Καὶ τὸ τετράδιον τοῦτο εἶναι συνέχεια τοῦ Β'· καὶ σύγκειται ἐξ 196 σελίδων, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη φέρει τὸν ἀριθ. 243 καὶ ἡ τελευταία τὸν ἀριθ. 338. Ἡ δημοσίευσις τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἔπαυσε κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀπριλίου, ἕνεκα τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως.

(709) — Σάλπισμα Πολεμιστήριον· δευτέρα ἔκδοσις, διωρθωμένη καὶ αὐξημένη μὲ προσθήκην εἰς τὸ τέλος. Ἐν Πελοποννήσῳ· ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Ἀτρομήτου τοῦ Μαραθωνίου, 1821. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τὸν ἀριθμὸν 323 τοῦ παρόντος καταλόγου. Ἄντικρυ τοῦ πρωμετωπίου εἶναι ἡ αὐτὴ ἐχνογραφία, ἥτις εἶναι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει, παριστάνουσα τὴν Ἑλλάδα ἀλυσιδωμένην, καὶ πληγωμένην ὑπὸ τοῦ τυράννου της. Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐτυπώθη ὡς καὶ ἡ πρώτη ἐν Παρισίοις.

(710) — Σάλπισμα Ἑλληνοσωτήριον· ἐκδοθὲν ἐν Ἐλευθερουπόλει, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Ἀριστοδήμου τοῦ Πελοποννησίου· ἵνα διανέμηται δωρεὰν τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα Ἕλλησι. ἀωκά. εἰς 4ον μικρόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο, συγκείμενον ἐκ τριάκοντα δύω σελίδων, ἐτυπώθη ἐν Μασσαλίᾳ. Μετὰ τὴν 24 σελίδα ἀναγινώσκεται τὸ *Πολεμιστήριον ᾆσμα* τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἐλευθερίας Ῥήγα, ἐκδοθὲν τὸ 1798 ἔτος ἐν Βιέννῃ λαθραίως. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 316.

(711) — Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὰ σωζόμενα, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐδεράρτου. ἀωκά. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τούτου ἀπαριθμεῖ ὁ Κοραῆς ὡς Τόμον τρισκαιδέκατον τῆς Ἑλλην. βιβλιοθήκης του.

(712) — Σολομῶντος Γεσνέρου Δάφνις εἰς βιβλία Γ'. Μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς διάλεκτον ὑπὸ Πέτρου Νικολάου Δαρβάρεως, τοῦ καὶ Πεντάδου. Ἐν Βιέννῃ. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Δ. Δαβιδοβίκη, 1821. εἰς 12ον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

(713) — Ἠθικὴ Φαντασία, ἤτοι Στιχουργία προτρεπτικὴ πρὸς Ἑλληνικὴν φιλομάθειαν, ὑπὸ φιλογενοῦς τινος συντεθεῖσα. Ἐν Δειψίᾳ, 1821. εἰς 8ον.

(714) — Λεξικὸν πρόχειρον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μεθερμηνεῦον τὰς λέξεις εἰς τὴν ἁπλῆν διάλεκτον, μετὰ πλείστων παραδειγμάτων ἐκ τῶν παλαιῶν Λογογράφων τε καὶ Ποιητῶν συλλεχθέντων παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Ἐνετίῃσιν, παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, 1821. εἰς 4ον.

(715) — Ὁ Δῆμος, ποίημα κλέφτικον Σπυρίδωνος Τρικούπη, τοῦ ἐκ Μεσολογγίου τῆς Αἰτωλίας.

« Πόσον γλυκὸς ὁ θάνατος ὅποιον γεννᾷ τὸ βόλι·
« Τὸν θάνατον 'ς τὸν πόλεμον θρίαμβον λέγουν ὅλοι.»

Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, μηνὶ Νοεμβρίῳ, 1821. εἰς 4ον.

(716) — Προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Κορίνθῳ, ᾳωκβ'. Α'. ἔτος τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐν τῇ Ἐθνικῇ τυπογραφίᾳ. εἰς 12ον. [σελ. 37.]

(717) — Ὀνησάνδρου Στρατηγικὸς, καὶ Τυρταίου τὸ πρῶτον Ἐλεγεῖον, μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἑκατέρου μεταφράσεως. Δαπάνῃ τῶν ἀναξίως δυσπραγησάντων Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου πατρὸς καὶ υἱῶν, ᾳωκβ'. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἐκδότης Κοραῆς ἀριθμεῖ τὸ σύγγραμμα τοῦτο ὡς πέμπτον τόμον τῶν *Παρέργων* τῆς *Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* του.

(718) — Ἀριστοτέλους Ἠθικὰ Νικομάχεια, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. Δαπάνῃ τῶν ἀναξίως δυσπραγησάντων Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου, ᾳωκβ'. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος τόμος τῆς *Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* τοῦ Κοραῆ· ἀφιερώθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ *Τῇ νεοσύστατῳ Πανελλήνων Πολιτείᾳ.*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΓΕΤΣΗΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

(719) — Ἡ Πάργα· Ποίημα Ι. Α. Βεννέτου, ἑκατοντάρχου, χάριν τῶν Παργίων, ἐν Παρισίοις ἐκδοθὲν καὶ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν γλῶσσαν ἐλευθέρως μετενεχθὲν καὶ τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Ῥουσιάδου. Ἐν Πέστα. Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐγενοῦς Ματθαίου Τράττνερ ἐκ Πετρόζης. ϛωκβ΄. εἰς 8ον. σελ. 36.

(720) — Στολαγωγία ἤτοι Θαλασσινὴ τακτικὴ, συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Ἰεζουίτου Παύλου Γόστου. Συντμηθεῖσα δὲ καὶ προσθήκαις ἀναγκαίας (sic) ἐπαυξηθεῖσα, καὶ εἰς τὴν ἁπλοελληνικὴν μεταφρασθεῖσα παρὰ τοῦ Θαλασσινοῦ Λεῖτενάντου Ζαχαρίου Ἀνδρεάδου Ἀρκάδος, καὶ εἰς τύπον ἐκδοθεῖσα διὰ φιλοτίμου δαπάνης τοῦ ὑψηλοευγενεςάτου Κυρίου Ἰωάννου Ἀνδρεάδου Βαρβάκη. Ἐν Μόσχᾳ· ἐκ τῆς τυπογραφίας Αὐγούστου τοῦ Σεμενοῦ, ἐν ἔτει 1823. εἰς 8ον. σελ. ή. 212.

(721) Ὁ Ἄλεξις τῆς Φιλέλληνος χήρας Βυττεμβαχίου. Μεταφρασθεὶς ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου πατρὸς καὶ υἱῶν, 1823. εἰς 12ον. σελ. 99.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πονημάτιον τοῦτο ἔγραψεν Γαλλιστὶ ἐν εἴδει Διαλόγου ἡ λογία γυνὴ τοῦ ἐν Λεΰδᾳ σοφοῦ Καθηγητοῦ Βυττεμβαχίου, καὶ τὸ ἀφιέρωσεν εἰς τὸν ἡμέτερον σοφὸν Κοραῆν μὲ τὰς ἐφεξῆς λέξεις· *Ἡ Κλεοβουλίνα εἰς τὸν Ἕλληνα Κοραῆν, φίλον τῆς Πατρίδος του.* Μετεφράσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Χίου Φραγκιᾶ Φουρναράκη.

(722) — Ἡ Ἐπιστήμη τοῦ καλοῦ Ῥιχάρδου, συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Β. Φραγκλίνου, μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, μὲ προσθήκην εἰκόνος καὶ βίου συνοπτικοῦ τοῦ Φραγκλίνου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, 1823. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τοῦ χρησιμωτάτου βιβλίου τού-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

του πρὸς ἄσκησιν τοῦ οἰκονομικοῦ βίου εἶναι ὁ ἄνω ῥηθεὶς λόγιος Χῖος Φραγκιᾶς Φουρναράκης.

(723) — Τραγῳδία Ἑλληνικὴ Ἀσπασία· διῃρημένη εἰς τρεῖς πράξεις. Συντεθεῖσα μὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰακωβάκη Ῥίζου, τοῦ καὶ Νερουλοῦ· ἐκδίδεται δὲ δαπάνῃ τῶν φιλογενῶν Ι. Ξ. καὶ Κ. ΠΠ. Ἐν Λειψίᾳ, 1823, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βραϊτκόπφ καὶ Αἵρτελ. εἰς 8ον.

(724) — Κανάρης, ποίημα ἁπλοελληνικὸν ὑπὸ Νικολάου Μανιάκου, μαθητεύοντος ἐν Λυκείῳ τῆς ἁγίας Τριάδος παρὰ τοῖς Κανταβριγιανοῖς. Πρὸς ὃ ἐτέθη καὶ Ἑλληνικὸς Παιὰν, μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Cambridge, printed by J. Smith printer to the University. 1823. εἰς 8ον.

(725) — Γραμματικὴ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, συνταχθεῖσα ὑπὸ Ἱερολύμου Παδοβάνου. Κορφοὶ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, 1824. εἰς 8ον.

(726) — Ἐπιτάφιος εἰς Μάρκον Μπότσαρην παρὰ Μ. Σ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φ. Διδότου, 1824. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ μικροῦ πονηματίου τούτου εἶναι ὁ λόγιος Μιχαὴλ Σχινᾶς, καλύψας τ' ὄνομά του ὑπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Μ. Σ.

(727) — Προσωρινὸν Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ σχέδιον Ὀργανισμοῦ τῶν Ἐπαρχιῶν αὐτῆς· ἀμφότερα ἐπιδιορθωμένα (sic) καὶ ἐπικυρωμένα ὑπὸ τῆς δευτέρας Ἐθνικῆς Νομοθετικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως ἐν Ἄστρει. Οἷς ἕπονται τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Βρεταννίας καὶ τὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μετὰ τῆς διατυπώσεως τοῦ Συνεδρίου αὐτῶν ἐξ Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν συγγραμμάτων, μεταφρασθέντα ὑπὸ Α. Πολυζωΐδου· ἐξεδόθησαν νῦν πρῶτον τύποις καὶ ἀναλώμασι Δ. Μεσθενέως,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΣΙΟΣ
Ε.Δ. τῆς Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πρὸς χρῆσιν κοινὴν καὶ ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐν Μεσολογγίῳ, 1824. εἰς 8ον.

(728) — Δρομοδείχτης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Πέστῃ, 1824. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συντάκτης τοῦ πονηματίου τούτου εἶναι ὁ Γεώργιος Ῥουσιάδης.

(729) — Κανωνικὴ (sic), περιέχουσα τὴν Γυμναστικὴν καὶ Πρακτικὴν τοῦ πεζικοῦ στρατεύματος, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ παρὰ Χ. Νικολαΐδου. Ἐν Γενέβῃ τῆς Ἐλβετίας, 1824. Τόμ. 2. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ Β'. τόμος σύγκειται ἐκ τῶν Πινάκων, ἀφορώντων τὰς ἐν τῷ Α'. θεωρητικὰς διδασκαλίας.

(730) — Ι. Ε. Βερναρδίνου Σαιμπιέῤῥου τὰ κατὰ Παῦλον καὶ Βιργινίαν. Μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ν. Σ. Π. — Τοὺς δυστυχεῖς νὰ συμπαθῶ μ' ἐδίδαξαν τὰ πάθη. Αἰνειάδ. Δ'. — Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, ᾳωκδ'. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπὸ τῶν στοιχείων Ν. Σ. Π. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ Νικολάου Σπυρίδωνος Πικκόλου, ὅστις ἀφιέρωσε τὴν μετάφρασίν του εἰς τὸν διδάσκαλόν του Βαρδαλάχον.

(731) — Τάξις τῆς ἐνεργείας, τίνι τρόπῳ ἐκτελέσθη ἡ ἱερωτάτη στέψις τῆς Ἰμπερατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Κυρίου Ἰμπεράτορος Νικολάου Παυλίδου, Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν διάταγμα, ἐκδοθεῖσα παρὰ τῆς Διοικούσης Συνόδου καὶ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων φωνὴν παρὰ Δημητρίου Παππαδοπούλου τοῦ Βυζαντίου, εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ προμετωπὶς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι γεγραμμένη Ῥωσσιστὶ, καὶ ἑπομένως ἐν αὐτῇ ἐσημειώθη ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ χρονολογία, τουτέστι ἐτυπώθη ἐν Πετρουπόλει κατὰ τὸ 1824 ἔτος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

(732) — Ποιητικαὶ Μελέται Δημητρίου Μουρούζη. Ἐν Παρισίοις. ἐκ τῆς τυπογραφίας Φ. Διδότου, ,ωκέ. εἰς 8ον. [σελ. 36.]

(733) — Ὑπόμνημα περὶ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Κ. ἀντικόμητος Σατοβριάνδου, μέλους μιᾶς ἀπὸ τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἑταιρείας, μεταφρασμένον ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φ. Διδότου. ,ωκέ. εἰς 8ον.

(734) — Ποίημα Ἐλεγεῖον εἰς τὸν ἀοίδιμον Αὐτοκράτορα τῶν Ῥωσσιῶν Ἀλέξανδρον Πρῶτον· ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου Κωνσταντίνου Οἰκονομίδου. ,ωκέ. Ἐν Πετρουπόλει. εἰς 4ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ ἐξ ὀλίγων σελίδων ποίημα τοῦτο ἐτυπώθη συνάμα τῇ Ῥωσσικῇ μεταφράσει, ἥτις συνετάχθη ἐπίσης εἰς στίχους ὑπὸ φίλου τινὸς τοῦ συγγραφέως.

(735) — Γεωγραφία Ἀστρονομικὴ, ἡ Σύντομος Ἔκθεσις τοῦ Πλανητικοῦ συστήματος, συνταχθεῖσα μὲν Γαλλιστὶ ὑπὸ Λέοντος Βεζοῦτ, μεταφρασθεῖσα δὲ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι προκαταρκτικῶν σχολείων ὑπὸ Π. Ἰωαννίδου Σμυρναίου, Διδασκάλου τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἐπιτάγματι τοῦ Βασιλικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου. ,ωκέ. εἰς 12ον.

(736) — Δοκίμιον περὶ τῶν Προσωπικῶν ἀσφαλειῶν, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, γραμμένον εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τὸν Π. Κ. Φ. Δωνοῦν, καὶ μεταφρασμένον εἰς τὴν Γραικικὴν ἀπὸ Φ. Φ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου, 1825. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπὸ τῶν στοιχείων Φ. Φ. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ Φραγκιὰ Φουρναράκη.

(737) — Ἀδάμου Γοργίδα Σκαμνελίτου, δόκτορος τῶν

ἐλευθερίων τεχνῶν, φιλοσοφίας τε, καὶ ἀκροατοῦ τοῦ πέμπτου χρόνου τῆς ἰατρικῆς, εἰσαγωγὴ εἰς τὸ δημόσιον καθολικὸν δικαίωμα, ἐξαχθὲν ἐκ τῶν γνησίων ἀρχῶν τοῦ δικαιώματος τῆς φύσεως, καὶ ἐφαρμοσθὲν εἰς χρῆσιν τοῦ δημοσίου εἰδικοῦ δικαιώματος οἱωνδήποτε δημοκρατιῶν, εἴτε πολιτειῶν. Ἐν Βούδᾳ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Πανδιδακτηρίου, 1825. εἰς 8ον.

(738) — Περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων διάλογος δύο Γραικῶν. Ἐκ τῆς ἐν Ὕδρᾳ Ἑλληνικῆς τυπογραφίας, 1825. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Συγγραφεὺς τοῦ διαλόγου τούτου εἶναι ὁ Ἀδαμ. Κοραῆς, ὅστις τὸν ἐτύπωσεν ἓν ἔτος πρότερον ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν *Πολιτικῶν τοῦ Πλουτάρχου* εἰς Παρισίους.

(739) — Ξενοφῶντος Ἀπομνημονεύματα καὶ Πλάτωνος Γοργίας, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. Ἐν Παρισίοις· ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1825. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἐκδότης Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἀφιέρωσε τὸ σύγγραμμα τοῦτο *Τῇ Νεολαίᾳ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος*· Εἶναι δὲ *Τόμος πεντεκαιδέκατος* τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης του.

(740) — Λυκούργου Λόγος κατὰ Λεωκράτους, ἐκδόντος καὶ διορθώσαντος Α. Κ., καὶ Γαλλιστὶ μεθερμηνεύσαντος F. Th. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου. 1826. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο εἶναι *Τόμος* ἑκκαιδέκατος τῆς ὑπὸ Ἀδαμαντίου Κοραῆ ἐκδοθείσης Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης.

(741) Ἑρμιόνη, ἢ ἡ Μεμνηστευμένη τοῦ Ἅδου· Τραγῳδία παθητικὴ εἰς πέντε Τμήματα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ζιεγλέρου. Μετενεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν ὑπὸ Ζ. Μ. διὰ ῥυθμικῶν Ἰάμβων. Ἐν Πέστῃ, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐγενοῦς Ματθαίου Τράττνερ ἐκ Πετρόζας, 1826. εἰς 8ον.

(742) — Νέοι Διάλογοι Ῥωσσικοὶ καὶ Γραικικοί, διη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Π.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ρημένοι εἰς ἑκατὸν μαθήματα. Πρὸς χρῆσιν τῶν νέων καὶ ὅλων, ὅσοι ἀρχίζουσι νὰ μανθάνωσιν αὐτὰς τὰς γλώσσας. Ἐκδοθέντες παρὰ Δημητρίου Παππαδοπούλου. Ἐν Πετρουπόλει, 1826, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ. . . . εἰς 8ον. σελ. 252.

(743) — Λεξικὸν διὰ τοὺς μελετῶντας τὰ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων συγγράμματα, κατὰ τὸ Ἑλληνικογερμανικὸν τοῦ Ῥειμέρου, συνταχθὲν μετὰ προσθήκης συντόμου πραγματείας περὶ Προσῳδίας ὑπὸ Κωνσταντίνου Μιχαὴλ Κούμα. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀντ. Ἀϋκούλου, ᾳωκς'. Τόμοι 2. εἰς 4ον.

(744) — Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, καί τινων ἄλλων εἰς τὸν Ἕλληνα λόγον ἀνηκόντων διαλαμβάνον. Συνταχθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Ἰγνατίου Ἀρχιμ. Σκαλιόρα, τοῦ τῆς ἐν Τεργέστῃ Ἑλληνικῆς σχολῆς ἀρχιδιδασκάλου. Ἐν Τεργέστῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Βέϊσ, ἔτει ᾳωκς'. εἰς 8ον.

(745) — Κάλβου καὶ Χρηστοπούλου Λυρικὰ μετὰ Γαλλικῆς μεταφράσεως. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ῥεϋνάρδου, ᾳωκς'. εἰς 16ον.

(746) — Γραμματικὴ τῆς Λατινικῆς γλώσσης, συνταχθεῖσα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἀκαδημιακοῦ Ἐφηβείου ὑπὸ Χριστ. Φιλητᾶ Ι. Δ. Προφέσσορος δημοσίου Ἑλληνικῶν Γραμμάτων εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν. Ἐν Κερκύρᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως, 1827. εἰς 8ον.

(747) — Θεωρία περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς τε καὶ γλώσσης ὑπὸ Κ. Μινωΐδου Μηνᾶ, τοῦ τὴν φιλοσοφίαν καὶ ῥητορικὴν ἐν Μακεδονίᾳ διδάξαντος. Ἐν Παρισίῳ, ᾳωκζ'. De l'imprimerie de C. Farey. εἰς 8ον.

(748) — Γραμματικὴ μεθοδικὴ, πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης· Εἰς μέρη δύο διῃρημένη, περιέχοντα, τὸ μὲν τὸ Τεχνολογικὸν, τὸ δὲ τὸ Συντακτικὸν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Τ.Α. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Σταγειρίτου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Μ. Χρ. Ἀδόλφου, 1827. Τόμ. 2. εἰς 8ον.

(749) — Νόμοι τοῦ Σχολείου, Γραικιστὶ καὶ Γερμανιστὶ ἐκδοθέντες, χάριν τῶν κοινῶν Σχολείων τοῦ Γένους, δαπάνῃ τῆς ἐν Βιέννῃ τῶν Γραικῶν καὶ Βλάχων Κοινότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Μ. Χρ. Ἀδόλφου, 1827. εἰς 12ον.

(750) — Βιλάνδου τῶν Ἀβδηριτῶν ἡ ἱστορία. Μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν. Βιέννῃ, ᾳωκζ'. ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀντωνίου Ἀϋκούλου. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μεταφραστὴς τῆς Ἱστορίας ταύτης εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ Κούμας.

(751) — Ἐκ τῶν τοῦ Φενελῶνος κατ' ἐπιτομὴν Βίων τῶν ἐνδοξοτέρων ἀρχαίων φιλοσόφων ὁ τοῦ Θάλητος· μεθερμηνευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Κ. Τυπάλδου. Κερκύρᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως, 1827. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημάτιον τοῦτο σύγκειται ἐκ δώδεκα μόνον σελίδων, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὸ ὁ μεταφραστὴς ὡς δοκίμιον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ μεθερμηνευθέντος συγγράμματος τοῦ φιλέλληνος Γάλλου συγγραφέως, ὅπερ σκοπὸν εἶχε νὰ δημοσιεύσῃ ἐκ διαλειμμάτων.

(752) — Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου Διατριβῶν βιβλία τέσσαρα, ἐκδόντος καὶ διορθώσαντος Α. Κ. Μέρος Α'. καὶ Β'. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Ἐβεράρτου, 1827. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τῆς ὑπὸ Ἀδαμαντίου Κοραῆ ἐκδοθείσης σειρᾶς Ἑλλήνων συγγραφέων ὑπὸ τ' ὄνομα *Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*.

(753) — Ἀρχαὶ Γραμματικῆς Ἑλληνικῆς διὰ τοὺς ἀρχαρίους ὑπὸ Μιχαήλου Ἐμμανουὴλ Παππᾶ, τοῦ ἐκ Σερρῶν τῆς Μακεδονίας. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Μ. Χρ. Ἀδόλφου, 1827. εἰς 8ον.

(754) — Στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς, ἐκ διαφόρων συγγραφέων ἐρανισθέντα τε καὶ συντεθέντα παρὰ τοῦ Ἱερολογιω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ο.Α.Π.Κ.Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τάτου Κυρίου Ἀγαπίου Ῥήγα, τοῦ ἐκ πόλεως Πάργης· πρὸς χρῆσιν τῶν φιλομαθῶν τε καὶ ἐραστῶν τῆς πρακτικῆς Ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης· ἰδίοις αὐτοῦ ἀναλώμασι νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα. ᾳωκζ'. Ἐν Βενετίᾳ, 1827. Παρὰ Μιχαήλῳ Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(755) — Περὶ Πολιτειῶν, περὶ τῶν εἰς σύνταξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, καὶ περὶ πολιτικῆς κυβερνήσεως· Σύνοψις συνταχθεῖσα ὑπὸ Ι. Π. Κοκκώνη Πελοποννησίου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Τόμος πρῶτος, περιέχων τὴν τῶν πολιτειῶν τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἐξιστόρησιν. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1828. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ δεύτερος τόμος ἐξεδόθη τῷ 1829.

(756) — Περὶ τῆς κοινωνικῆς συνθήκης, ἢ ἀρχαὶ τοῦ πολιτικοῦ δικαιώματος· σύγγραμμα τοῦ φιλοσόφου Ι. Ι. Ῥουσσῶ, ἐκ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης κατὰ πρῶτον μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Γεωργιάδου Ζαλύκου, καὶ ἐκδοθὲν μετὰ προλεγομένων ὑπὸ Κωνσταντίνου Νικολοπούλου, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς φιλελληνίδος χήρας τοῦ μεταφραστοῦ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κασιμήρου· τῇ κή. τοῦ Σεπτεμβρίου, ᾳωκή. εἰς 12ον. [σελ. μδ'. καὶ 331.]

(757)—Ὀνομαστικὸν Ἑλληνικὸν, συνταχθὲν ὑπὸ Πέτρου Χ. Βέρου καὶ Ἰωάννου Μ. Ἰαννούλη. Ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας, ἐκ τῆς τυπογραφίας Καρόλου Βολφίου, ᾳωκή. εἰς 8ον.

(758) — Δοκίμιον περὶ τῆς πλησιεστάτης συγγενείας τῆς Σλαβωνο-Ῥωσσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, Συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου, καὶ καθολικοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους Ἐκκλησιῶν, Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων γενεαλογουμένου, Συνέδρου τοῦ τῆς ἐν Πετρουπόλει Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Α.Β. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δημίας Συλλόγου, ἑταίρου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας, κ.τ.λ. Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας. Ἐν Πετρουπόλει, ᾳωκή. Τόμ. 3. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Α'. Τόμος περιέχει τὸ *Γραμματικὸν Μέρος*, καὶ σύγκειται ἐκ σελ. CLXXXVIII. — 339. Ὁ Β'. τὸ Λεκτικὸν Α—Π, καὶ σύγκ. ἐκ σελ. δ'.—464. Ὁ δὲ Γ'. τὸ Λεκτικὸν Ρ—Υ, καὶ σύγκειται ἐκ σελ. ϐ'.—528. Ἐν ᾧ καὶ προσθῆκαι, καὶ παράρτημα περὶ τοῖς ἐν λόγοις συγγεν. τῶν γλωσσῶν, καὶ Πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

(759) — Βολνέϋ φυσικὸς Νόμος, ἢ φυσικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἠθικῆς, μεταφρασθεὶς παρὰ Κωνσταντίνου Πεντεδέκα. Ἐν Αἰγίνῃ, ἐκ τῆς Ἐθνικῆς τυπογραφίας, διευθύνοντος Γ. Ἀποστολίδου Κοσμητοῦ, 1828. εἰς 12ον.

(760) — Διάλογος περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, συγγραφεὶς μὲν ἐν Κισνέϐῃ κατὰ τὸ ἔτος 1822 ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Γεωργιάδου Ζαλύκου, ἐκδοθεὶς δὲ μετὰ προλόγου καὶ ἐπιλόγου ὑπὸ Ἀγαθόφρονος Λακεδαιμονίου, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Φιλελληνίδος χήρας τοῦ συγγραφέως. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κασιμήρου, τῇ κθ'. Νοεμϐρίου, ᾳωκή. εἰς 12ον.

(761) — Ἐγχειρίδιον περὶ τῶν πρώτων ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Φαληρέως. Κερκύρᾳ, 1828. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦτο σύγκειται ἐκ δώδεκα σελίδων, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ὁ συντάκτης ὡς τεκμήριον μόνον τῆς παιδείας του.

(762) — Διονυσιὰς Ἀριθμητικὴ, περιέχουσα ὅλους τοὺς τρόπους καὶ λογαριασμοὺς τῆς Ἀριθμητικῆς, συνοπτικῶς συνερανισθεῖσα καὶ μεθοδικῶς συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἰατροδιδασκάλου Κυρίου Διονυσίου Πύῤῥου, τοῦ Θετταλοῦ. Νῦν πρῶτον ἐκδίδεται πρὸς χρῆσιν καὶ ὄφελος τῶν Ἑλλήνων. Ἐν Ναυπλίῳ, ΧΠ ΗΗΗΔΔ ΠΙΙΙ. ᾳωκή.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Α της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

1828. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Κωνσταντίνων Δημίδου ἐκ Γρεβενῶν καὶ Τόμπρα ἐκ Κυδωνιῶν. εἰς 8ον.

(763) — Συντακτικὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης· Εἰς τὸ ὁποῖον προτάσσεται σύντομος Θεωρία τῶν νοητικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, τῆς μορφώσεως τῶν ἰδεῶν, καὶ τῆς Γενικῆς Γραμματικῆς· εἰς δὲ τὸ τέλος ἐπροστέθησαν εἰσαγωγικαί τινες ἰδέαι περὶ ποιητικῆς, ὑπὸ Νεοφύτου Βάββα. Ἐν Κερκύρᾳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Διοικήσεως, 1828. εἰς 8ον.

(764) — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, συντεθεῖσα κατ' ἐρωταπόκρισιν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ, τοῦ Ἰμβρίου, χάριν τῶν φιλομαθῶν νέων τοῦ Φλαγγινιανοῦ φροντιστηρίου. Ἐν Βενετίᾳ, 1828. Παρὰ Μιχαήλῳ Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(765) — Βουρδῶνος στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς, μεταφρασθέντα ὑπὸ Ἰωάννου Καρανδινοῦ, Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν καὶ Ἐφόρου τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας. Ἐν Βιέννῃ, 1828. εἰς 8ον.

(766) — Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως Πρωτοπειρία ἁπλοελληνικὴ, ἐκ δευτέρου ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν μικρῶν παιδίων καὶ κορασίων, νεοελληνιστὶ καὶ γερμανιστὶ ὑπὸ Πέτρου Νικολάου τοῦ Δαρβάρεως, τοῦ καὶ Πεντάδου, δαπάνῃ τῆς ἐν Βιέννῃ Κοινότητος τῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐντοπίων. Ἐν Βιέννῃ, 1828, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ι. Σβηκίου. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τὸν ἀριθμὸν 629.

(767) — Ἀκολουθία τρίτη τῆς Διατριβῆς Γ. Κ. ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐνεστώσης κοινῆς ἡμῶν γλώσσης, ἵνα διανεμηθῇ καὶ αὕτη δωρεὰν τοῖς φιλογενέσιν. Μόσχᾳ, τύποις Σ. Σελιβανόβσκη, 1828. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῶν δύο ἄλλων μερῶν τῆς Διατριβῆς ταύτης ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 435 καὶ 477.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006